

கண் திறந்தது!

(வீதி நாடகம்)

கவிதா ஒன்பதாவது படித்த மாணவி. ஒருநாள் மாலையில் அவளைக் காண்பதற்குப் பள்ளித் தோழிகள் பேகம், மேரி ஆகிய இருவரும் வருகிறார்கள். கவிதா, தன் வீட்டின் முன்னின்று அவர்களை வரவேற்கிறாள்.

கவிதா : வா பேகம், வா மேரி, நலமாக இருக்கிறீர்களா ?

மேரி : என்னடி கவிதா! பள்ளிக்கூடம் திறந்து பத்து நாளுக்கு மேலாகி விட்டதே! பாடங்கள் நிறைய நடத்திவிட்டார்கள், தெரியுமா ?

கவிதா : தெரியும், மேரி. ஆனால், நான் இனிமேல் பள்ளிக்கு வர வாய்ப்பே இல்லை. உங்களோடு நானும் பத்தாம் வகுப்புப் படிக்க வேண்டியவள். என் நிலைமை இப்படி ஆகிவிட்டதே! இன்னும் ஒரு வாரத்திற்குள் நாங்கள் எல்லாரும் ஊருக்குப் போகப் போகிறோம்.

பேகம் : கவிதா, உன்னைப் பார்க்காமல் இனி நாங்கள் எப்படி இருப்போம் ? ஒவ்வொரு தீபாவளியிலும் நானும் மேரியும் உங்கள் வீட்டிற்கு விருந்து சாப்பிட வருவோமே! அஃது இனிமேல் நடக்காதா ?

மேரி : ஒவ்வொரு இரம்சானுக்கும் நாம் எல்லாரும் பேகம் வீட்டில் பிரியாணி சாப்பிட்டுக் கொண்டாடுவோமே.! அஃது இனிமேல் கிடையாதா ?

கவிதா : மேரி! நானும் பேகமும் ஒவ்வொரு கிறித்தவ விழாவுக்கும் உங்கள் வீட்டுக்கு வந்து கொண்டாடுவோம்! இனிமேல் அது முயல்கொம்புதானா ?

மேரி : நாம் எல்லாரும் ஒன்றாக இங்கேயே படிக்க முடியாதா கவிதா ?

கவிதா : எனக்கும் ஆசைதான்! ஆனால், எங்கள் அப்பாவும் அம்மாவும்...
(அழுகிறாள். வீட்டின் உள்ளேயிருந்து கவிதாவின் அம்மா வருகிறாள்.)

அம்மா : பொண்ணுங்க படித்து என்ன செய்ய ? பெட்டைக்கோழி கூவிப் பொழுது விடியுமா ? ஒரு காலத்தில் இந்த ஊருக்குப் பிழைக்க வந்தோம். இப்போது முன்னே மாதிரி வருமானம் இல்லை. பிறந்த ஊருக்குப்போனால் களை எடுப்பது, கட்டுச் சுமப்பது என்று நாலு காசு பார்க்கலாம். ஊரிலேயே நல்ல பையனாகப் பார்த்துக் கவிதாவை அவன் கையில் ஒப்படைத்துவிடலாம்!

பேகம் : படிக்கிற வயதில் திருமணம் வேண்டா, அம்மா !

- மேரி** : அதிலும், கவிதா நல்லா படிக்கிற பொண்ணு, படிக்க வையுங்க அம்மா!
- பேகம்** : நீங்கள் வேண்டுமானால் ஊருக்குப் போங்கள். கவிதா எங்கள் வீட்டில் தங்கிப் படிக்கட்டும். நாங்கள் கவனமாகப் பார்த்துக்கொள்வோம்.
- அம்மா** : அது நடக்கிற காரியமா! நீங்கள் சின்னப் பிள்ளைங்க, உங்களுக்கு விவரம் பத்தாதும்மா!
- பேகம்** : கவிதா! அங்கே பார். நம்ம தமிழ் ஐயா வருகிறார்.
- மேரி** : இங்கேதான் வருகிறார் என்று நினைக்கிறேன்!
(அங்கே தமிழ் ஐயா வருகிறார். மூவரும் பணிவாக வணங்குகிறார்கள்.)
- மூவரும்** : வணக்கம், ஐயா!
- ஐயா** : வணக்கம். ஓ! பேகமும் மேரியும் இங்கேதான் இருக்கிறீர்களா?
- பேகம்** : ஆமாம், ஐயா.
- மேரி** : கவிதாவைப் பள்ளிக்கு அழைக்க வந்தோம்.
- ஐயா** : ஆகா! நல்ல பிள்ளைகள்! நான் வந்ததும் அதற்குத்தான்! என்ன கவிதா? உடல்நலம் இல்லையா? இப்போது எப்படி இருக்கிறாய்? நாளைக்கு வந்துவிடுவாய் அல்லவா?
- கவிதா** : அது.... அது... வந்து...
(அம்மாவைப் பார்க்கிறாள். அம்மா விளக்க முற்படுகிறாள்.)
- அம்மா** : உடுப்பதோ கந்தலாடை; உண்பதோ ஒருவேளைச் சோறு, ஏழையான எங்களுக்கு எதற்கு ஐயா படிப்பு? கவிதாவை மேற்கொண்டு படிக்கவைக்க எங்களிடம் வசதி இல்லை. பெண்கள் என்ன படித்து என்ன செய்ய? பெண்புத்தி பின்புத்திதானேங்க ஐயா?
- ஐயா** : அம்மா, அப்படிச் சொல்லாதீர்கள். பெண்ணோ ஆணோ கல்வியால் மட்டுமே உயரமுடியும். அந்தக் கால ஓளவையாரிலிருந்து இந்தக்கால இந்திரா காந்தி, கல்பனா சாவ்லா முதலிய மாதரசிகள் கல்வியால் உயர்ந்த மேதைகள், அம்மா! படித்தால், கவிதாவும் அந்த வரிசையில் வரமுடியும்!
(அப்போது வெளியிலிருந்து கவிதாவின் அப்பா வருகிறார்.)
- அம்மா** : (கணவரைப் பார்த்து) இவர் தமிழ் ஐயா! இவங்கதான் கவிதாவின் அப்பா!
- ஐயா** : வணக்கம், ஐயா.
- அப்பா** : வணக்கங்க.
- ஐயா** : ஐயா, உங்கள் மகள் கவிதா ஒன்பதாம் வகுப்பு இறுதித்தேர்வில் எங்கள் பள்ளியில் முதல் மாணவியாகத் தேர்வு பெற்றிருக்கிறார். பத்தாம்

வகுப்பில் மாநிலத்திலேயே முதல் மாணவியாக அவர் உறுதியாக வருவார்!

- அப்பா** : வரட்டும். ஆனால், எங்களுக்குப் படிக்க வைக்க வசதி இல்லையே!
- ஐயா** : வசதிபடைத்தவர்கள்தான் படிக்கவைக்கமுடியும் என்பது அந்தக்காலம்! உங்கள் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். இலவசச் சீருடை, பாடநூல்கள், நோட்டுப் புத்தகங்கள், மதிய உணவு, இலவசப் பேருந்து வசதி, மிதிவண்டி எனப் பல சலுகைகள் உள்ளன.
- அப்பா** : அப்படியா!
- ஐயா** : ஆமாம். உங்கள் பெண் கவிதா திறமையானவர். அவருக்கு ஒளிமயமான எதிர்காலம் காத்திருக்கிறது. நீங்கள்தான் அவருக்கு உறுதுணையாக இருத்தல் வேண்டும்.
- அப்பா** : ஐயா! என் கண்ணைத் திறந்துவிட்டீர்கள்! வறுமையில் வாடும் எங்களைப்போன்ற ஏழைகளுக்கு இவ்வளவு வாய்ப்புகள் இருப்பதனைத் தாங்கள் கூறிய பிறகுதான் தெரிந்துகொண்டேன். என் மகள் கவிதா நாளைமுதல் பள்ளிக்கு வருவாள்.
- கவிதா** : (அப்பாவின் அருகே சென்று) அப்பா! என்னை வாழ்த்துங்கள்.
- பேகம்** : (வழியும் கண்ணீரைத் துடைத்து) எனக்கு இப்போதுதான் மகிழ்ச்சி.
- மேரி** : (குரல் தழுதழுக்க) ஆமாம். எனக்கும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.
- அம்மா** : உங்கள் விருப்பத்தின்படியே, என் மகள் படித்துப் பெரிய ஆளாக வரட்டும்.
- ஐயா** : அஃது உறுதியாக நடக்கும், அம்மா! ஆண் ஒருவன் கல்வி கற்றால் அஃது ஒருவன் மட்டும் கற்கும் கல்வி. பெண் ஒருத்தி கல்வி கற்றால், அவளைச் சார்ந்த குடும்பம் முழுவதுக்குமே அவள் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்வாள்.
- கவிதா** : ஐயா! நீங்கள், என் பெற்றோர், என் உயிர்த்தோழியர் தரும் ஊக்கம் என்னை மிகவும் உயர்த்தும். பத்தாம் வகுப்பிலும் அதன்பின் வரும் பன்னிரண்டாம் வகுப்புப் பொதுத்தேர்விலும் மாநில அளவில் முதல் மதிப்பெண் பெற்று, உங்கள் அனைவரின் எதிர்பார்ப்பையும் நிறைவேற்றுவேன் என்று உறுதி ஏற்கிறேன்! பணிவோடு உங்களை வணங்கும் என்னை வாழ்த்துங்கள்.

(கவிதா வணங்க, தமிழ் ஐயா வாழ்த்துகிறார். அங்கு நிற்கும் அனைவரின் கண்களும் கலங்குகின்றன.)

நாடகம் நிறைவுபெறுகிறது.

மாதிரி வினா

கட்டுரை வினா

‘கண் திறந்தது’ நாடகத்தின் கதையைச் சுருக்கி எழுதுக.